

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

MAXWELL, JOHN C.

Pune-ți visul la încercare : 10 întrebări care să te ajute să îl vezi și apoi să îl atingi / John C. Maxwell. - Timișoara : Maxwell Publishing, 2023

ISBN 978-606-95613-2-4

159.9

Originally published in English as *Put your dream to the test: 10 questions that will help you see it and seize it* by John C. Maxwell. Published in Nashville, Tennessee, by Thomas Nelson. ©2009, 2011 de John C. Maxwell

Toate drepturile rezervate. Nicio parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, stocată într-un sistem informatic sau transmisă sub nicio formă sau prin orice mijloace, mecanice, electronice, fotocopiere, înregistrare sau altfel - cu excepția scurtelor citări în recenzii sau articole - fără permisiunea scrisă prealabilă a editorului.

Această publicație include o versiune simplificată a lucrării „*Harta visului meu: un manual interactiv pentru «Pune-ți visul la încercare»*”.

Traducere: Adrian Bogos

Tehnoredactare: Alice Dumitrașcu

Prima ediție în română, tipărită în 2023.

Publicată de către MAXWELL PUBLISHING, Strada Gheorghe Lazăr 24, etaj 4, Ap. SAD 29, 300081 Timișoara, România

www.MaxwellLeadership.ro

PUNE-ȚI VISUL LA ÎNCERCARE

CUPRINS

Mulțumiri	9
Introducere: Care este visul tău?	11
Testul visului	21
CAPITOLUL 1. Întrebarea referitoare la proprietate	27
<i>Visul meu este într-adevăr al meu?</i>	
CAPITOLUL 2. Întrebarea referitoare la claritate	47
<i>Îmi văd visul clar?</i>	
CAPITOLUL 3. Întrebarea referitoare la realitate	67
<i>Depind de factori pe care îi controlez pentru a-mi îndeplini visul?</i>	
CAPITOLUL 4. Întrebarea referitoare la pasiune	91
<i>Visul meu mă obligă să îl urmez?</i>	
CAPITOLUL 5. Întrebarea referitoare la cale	111
<i>Am o strategie pentru a-mi atinge visul?</i>	
CAPITOLUL 6. Întrebarea referitoare la oameni	133
<i>I-am inclus și pe oamenii de care am nevoie pentru a-mi realiza visul?</i>	
CAPITOLUL 7. Întrebarea referitoare la cost	153
<i>Sunt dispus să plătesc prețul pentru visul meu?</i>	
CAPITOLUL 8. Întrebarea referitoare la perseverență	175
<i>Mă apropii de visul meu?</i>	
CAPITOLUL 9. Întrebarea referitoare la împlinire	197
<i>Eforturile făcute în direcția visului meu îmi aduc satisfacție?</i>	
CAPITOLUL 10. Întrebarea referitoare la semnificație	215
<i>Visul meu îi ajută pe alții?</i>	
Încheiere: Privind în trecut. Privind spre viitor	233
Note	237
Harta visului meu	245

CAPITOLUL 1

Întrebarea referitoare la proprietate *Visul meu este într-adevăr al meu?*

„Orice crezi, asigură-te că este ceea ce tu crezi;
orice îți dorești, asigură-te că este ceea ce tu îți dorești;
orice simți, asigură-te că este ceea ce tu simți.”

— T. S. ELIOT

Tatăl său voia ca el să devină polițist. La urma urmei, tatăl său era șeful poliției din orașelul în care a crescut. Mama sa avea alte idei. Ea credea că ar trebui să devină tâmplar. A văzut că nu prezenta prea mult interes sau aptitudine pentru materiile din școală și își dorea ca el să învețe o meserie utilă. La rugămintea ei, Arnold s-a supus și s-a înscris ca ucenic la un atelier de tâmplărie cât timp a fost în liceu, dar n-a fost niciodată interesat de asta.

AL CUI ESTE VISUL?

Mulți tineri se regăsesc în acest fel de situații în copilărie. Ei nu știu la ce sunt buni. Nu știu ce vor să facă și își ascultă părinții sau prietenii și o apucă în viață într-o direcție care reflectă dorințele și visurile altcuiva, nu ale lor. Și asta nu ar trebui să fie o surpriză. Copiii se văd mai întâi prin ochii părinților și alte modele în viață. Ei nu au alt punct de referință. Expertul în consiliere Cecil G. Osborne observa în „*The art of understanding yourself*”: „Copilul tânăr nu are o imagine de sine clară. El se vede doar prin prisma

evaluării sale făcute de părinți... Un copil căruia i se spune în mod repetat că este un copil rău, leneș, că nu e bun de nimic, prost, timid sau neîndemânatic, va avea tendința să acționeze în baza acestei imagini pe care părintele sau altă figură autoritară i-a atribuit-o.”¹ Cei mai mulți tineri pierd legătura cu identitatea lor în formare – și adoptă visurile și dorințele altcuiva pentru că doresc să obțină aprobare sau pentru că nu știu ce altceva să facă.

De fiecare dată când vezi oameni care urmăresc o schimbare de carieră în mijlocul vieții, poți fi absolut sigur că au trăit visul altcuiva și și-au pierdut calea.

Câți oameni urmează o Facultate de Drept doar pentru că asta vor părinții lor? Câți dintre ei se căsătoresc doar pentru a-și mulțumi mamele? Câți dintre ei au un „loc de muncă real”, în loc să urmeze o carieră în cinematografie sau teatru? De fiecare dată când vezi oameni care urmăresc o schimbare de carieră în mijlocul vieții, poți fi absolut sigur că au trăit visul altcuiva și și-au pierdut calea. Oricât de perturbatoare ar părea această tranziție, aceștia sunt mult mai norocoși decât oamenii care nu își descoperă și nu își urmează propriile visuri.

Chiar și părinții încurajatori, optimiști și bine intenționați își pot conduce copiii în direcția greșită. Știu asta pentru că am avut această experiență pentru scurt timp când aveam șapte ani. Părinții mei erau convinși că am talent muzical. Mi-au cumpărat un pian și m-au înscris pentru lecții. Vreme de câțiva ani, îmi făcea plăcere să învăț și să exersez. Nu mă pasiona acest lucru, dar am continuat să cânt pentru că îi făcea pe părinții mei fericiți.

Au decis să-mi lărgescă orizontul muzical când am ajuns în clasa a cincea și mi-au cumpărat o trompetă. Profesorul meu i-a informat că gura mea nu avea forma corectă pentru acel

instrument, așa că mi-au luat un clarinet. Un clarinetist renumit, Ted Lewis, a venit în orașul meu natal, Circleville, Ohio, iar prietenii au început să-mi spună că poate voi deveni următorul Ted Lewis.

Asta nu avea să se întâmple. Nu aveam talentul necesar nici măcar pentru a fi clarinetistul principal în formația școlii. Eram *ultimul* clarinetist!

La acea vârstă îmi doream cu adevărat să joc baschet. Încă îmi pot aminti presiunea și greutatea din inima mea când în sfârșit am vorbit cu părinții mei pentru a le spune că voiam să renunț la muzică pentru a face sport. Îmi mai pot aminti și exaltarea pe care am simțit-o când ei au renunțat la visul lor pentru mine, acela de a deveni un bun muzician. Bucuros, mi-am împachetat clarinetul pentru ultima oară și m-am apucat de baschet.

VISUL LUI ARNOLD

Arnold nu era sigur ce voia să facă, dar știa că nu voia să fie polițist sau tâmplar. Nu era din cauză că încerca să-și găsească visul. Avea ambiție. De fapt, ceea ce știa sigur era că voia să fie cel mai bun din lume la orice avea să aleagă. Îi plăcea sportul, dar încă nu-și găsisese sportul potrivit nici la mijlocul adolescenței. A încercat multe: curling pe gheață, box, alergarea și sporturi de teren, cum ar fi aruncarea cu sulița sau aruncarea greutății. Timp de cinci ani a jucat fotbal, dar nu avea o pasiune puternică pentru asta. Într-o zi, antrenorul său de fotbal le-a cerut celor din echipă să ridice greutăți o dată pe săptămână pentru a-și îmbunătăți condiția fizică. Atunci a început să se contureze visul său.

„Încă îmi amintesc acea primă vizită la sala de culturism”, povestea el. „Nu mai văzusem pe nimeni ridicând greutăți până atunci. Acei oameni păreau... puternici, herculeeni. Și atunci am văzut în fața ochilor mei – viața mea, răspunsul pe care-l căutam. Atunci mi-am dat seama. A părut ca un lucru după care m-am

întins și l-am apucat, ca și cum am trecut peste un pod suspendat și am pășit în sfârșit pe pământ solid.”²

La 14 ani, Arnold Schwarzenegger și-a găsit pasiunea în sala de forță. Visul său s-a conturat doar câteva luni mai târziu, când a văzut o revistă în vitrina unui magazin. Pe copertă era imaginea unui culturist care juca rolul lui Hercule într-un film. Arnold își aduce aminte ce s-a întâmplat în continuare:

„Am adunat ultimii bani pe care îi mai aveam și am cumpărat revista. Am aflat că Hercule era un englez [pe nume Reg Park], care câștigase titlul de Mr. Univers într-un concurs de culturism și a transformat asta într-o carieră cinematografică – apoi a luat banii câștigați și a construit un imperiu al sălilor de forță. Bingo! Mi-am găsit modelul în viață! Dacă el a putut face asta, și eu puteam face asta. Voiam să câștig titlul de Mr. Univers. Voiam să devin un star de cinema. Aș fi devenit bogat. Unu, doi, trei – bing, bang, bum! Mi-am găsit pasiunea. Mi-am găsit scopul.”³

Nu toată lumea a înțeles visul lui Arnold – cu atât mai mult părinții lui sau prietenii cu care a crescut. Tatăl său a crezut că va fi o fază trecătoare.

„Ei bine, Arnold, ce vrei să faci?” îl întreba.

„Tată, voi fi un culturist profesionist. Asta va fi viața mea.” îi explica Arnold.

„Văd că ești hotărât în legătură cu asta, dar cum îți vei pune planul în aplicare?”⁴

Nimeni nu înțelegea alegerea lui Arnold, dedicarea și viziunea sa.

„Nu puteam alege un sport mai puțin cunoscut”, explica Arnold. „Prietenii de la școală credeau că sunt nebun. Dar mie nu-mi păsa... Găsisem lucrul pentru care voiam să-mi dedic toată energia și nimic nu mă putea opri. Determinarea mea era neobișnuită; vorbeam diferit față de prietenii mei; eram mai înfometat după succes față de orice cunoscut.”⁵ Aceasta este puterea unui vis captivant. Un vis este o imagine inspiratoare a

viitorului, care îți conferă energie minții, voinței și sentimentelor, împuternicindu-te să faci tot ce îți stă în putință pentru a-l realiza.

Odată ce Arnold și-a găsit propriul vis, a devenit de neoprit în urmărirea lui. A început să se antreneze ore întregi, timp de șase zile pe săptămână. Visul său era să devină cel mai bine *clădit* om din lume. La 18 ani, în timp ce era în armată pentru serviciul militar obligatoriu de un an din armata austriacă, a câștigat Mr. Europa la juniori, prima sa competiție importantă. Anul următor a câștigat Mr. Europa. S-a mutat la München și a continuat să muncească. A devenit coproprietar al unei săli de forță de acolo. În 1967 a câștigat concursul de amatori Mr. Univers din Londra. Avea doar 20 de ani, iar victoria sa i-a uluit pe toți. Când și-a sunat părinții pentru a le spune despre succesul său, aceștia nu s-au arătat prea încântați.

„Dacă apăream în ziarul local din Graz spunând că mi-am luat diploma de facultate, poate că asta ar fi însemnat mai mult pentru ei”, a remarcat Arnold. „Într-un fel, îmi părea rău că nu înțelegeau asta. Voiam ca măcar să realizeze ce însemna asta pentru mine. Știau cât de mult lucrasem pentru asta... Cred că mereu facem lucruri pentru aprobarea părinților.”⁶

În ciuda lipsei de sprijin pentru cariera aleasă, Arnold a continuat să câștige fiecare competiție importantă de culturisti din lume, inclusiv prestigiosul concurs Mr. Olimpia, de 7 ori, ultima oară în 1980. Dar a deveni un culturist renumit mondial - o realizare importantă în sine - nu era singurul vis al lui Arnold. Mulți oameni au fost șocați când a putut să își transforme priceperea în culturism într-o carieră cinematografică de succes. Ani mai târziu, cu toții au rămas fără cuvinte când a candidat pentru postul de guvernator ale Californiei – și a și câștigat. Ceea ce mulți oameni nu știau era că Arnold visase la asemenea lucruri încă din copilărie, în Austria. La douăzeci de ani, i-a spus unui prieten: „Vreau să câștig Mr. Univers de multe ori, ca Reg [Park, idolul său]. Vreau să fac filme ca Reg. Vreau să fiu miliardar. Și

Arnold și-a trăit visul. A devenit Mr. Univers și Mr. Olimpia de mai multe ori. A făcut multe filme, iar din acestea a câștigat peste 1.6 miliarde de dolari!⁸ A fost și este un afacerist cu mult succes. De când a pășit prima oară în Statele Unite, a economisit în mod disciplinat și a investit înțelept în imobiliare, acțiuni și afaceri. (Încă nu este chiar un miliardar; s-a estimat că valoarea sa netă se ridică *doar* la suma de 800 de milioane de dolari.⁹) Este un lider politic. Arnold Schwarzenegger și-a asumat proprietatea visului său, iar ca rezultat, a avut parte de extrem de mult succes.

„De la bun început am știut că alegerea perfectă pentru cariera mea era culturismul”, a spus Arnold. „Nimeni altcineva nu părea să fie de acord cu mine – cel puțin nu familia mea sau profesorii. Pentru ei, singura cale acceptabilă în viață era să devin bancher, secretar, doctor sau agent de vânzări – să am o viață stabilă și banală, să accept o slujbă obișnuită oferită printr-o agenție de recrutări – ceva legal. Dorința mea de a-mi dezvolta corpul și a deveni Mr. Univers era dincolo de ceea ce puteau ei pricepe.”¹⁰ Dar asta nu a fost dincolo de priceperea lui Arnold – sau abilitatea sa de a realiza asta pentru că a fost în stare să răspundă afirmativ la întrebarea referitoare la proprietate.

UN VIS ESTE POSIBIL DOAR DACĂ ÎL DEȚII

Tu cum răspunzi la întrebarea referitoare la proprietate? Visul tău este cu adevărat al *tău*? Ești dispus să îl pui la încercare? Pentru a fi rezonabili, mulți oameni își ignoră dorințele. Ei urmează o carieră ca să-și mulțumească părinții, partenerul de viață sau pe altcineva. Asta îi va face supuși, dar nu le va aduce succesul. Nu poți realiza un vis pe care nu îl deții.

Nu poți realiza un vis pe care nu îl deții.

Gândește-te la trecutul tău personal. Cum ți-au influențat alții planurile, scopurile și dorințele? Ești conștient de cum ți-a fost influențată viziunea propriei persoane? Oare este posibil ca visurile tale să fie rezultatul a...

Cine cred părinții tăi că ești?

Cine cred alții că ești?

Cine îți dorești să fi fost?

Sau sunt rezultatul a...

Cine ești tu cu adevărat și ce trebuie să fii?

Este responsabilitatea fiecărui individ să își dea seama de asta pentru el însuși. De fapt, nu îți vei îndeplini visul și nu vei trăi viața pentru care Dumnezeu te-a creat *decât după* ce îți dai seama de asta. Așa cum observa câștigătorul Premiului Nobel pentru Literatură, Joseph Brodsky, „sarcina unei persoane constă în primul rând în modelarea propriei vieți și nu a unei vieți impuse sau prescrise din exterior, oricât de nobilă ar părea. Fiecare dintre noi primim o singură viață și știm foarte bine cum se termină totul. Ar fi regretabil să risipim această șansă unică de dragul aparențelor sau experiențelor altora.”¹¹

Cum știi dacă urmezi un vis care nu este cu adevărat *visul tău*? Iată niște indicii care te pot ajuta:

CÂND ALTCEINEVA ÎȚI DEȚINE VISUL:

Nu se va potrivi corect.

Va fi ca o greutate pe umerii tăi.

Te va stoarce de energie.

Te va adormi.

Te va scoate din zona punctelor forte.

Va fi o împlinire pentru alții.

Alții vor trebui să te oblige să-l faci.

CÂND TU ÎȚI DEȚII VISUL:

Se va potrivi perfect.

Îi va da aripi spiritului tău.

Te va aprinde.

Te va ține treaz noaptea.

Te va scoate din zona de confort.

Va fi o împlinire pentru tine.

Vei simți că ai fost făcut să îl faci.

Când visul este potrivit pentru persoană și persoana este potrivită pentru vis, cele două nu pot fi separate.

Când visul este potrivit pentru persoană și persoana este potrivită pentru vis, cele două nu pot fi separate. Pentru ca un lucru să fie cu adevărat visul tău, trebuie să vezi posibilitatea pe care o reprezintă - și trebuie să îți asumi proprietatea sa! Filosoful Søren Kierkegaard afirma: „O posibilitate este o sugestie de la Dumnezeu. Trebuie să o urmezi.”

Asumarea proprietății este primul pas vital pentru îndeplinirea unui vis. Este asemenea cheii care deschide un vis pentru toate celelalte. Când îți deții visul, nu-i așa că îl vezi mult mai clar? Când îți deții visul, nu-i așa că te bazezi pe lucrurile pe care le controlezi pentru a-l realiza? Nu-i așa că pasiunea ta crește și e mult mai probabil să dezvolti o strategie pentru a-l realiza? Nu-i așa că-i incluzi și pe alții și plătești prețul pentru a-l realiza? Când îți deții visul, nu-i așa că ești mai perseverent și împlinit în timp ce îl urmezi? Nu-i așa că îi crește semnificația? Toate celelalte întrebări despre visul tău își găsesc răspunsul afirmativ mult mai ușor odată ce îți asumi proprietatea lui.

AM UN VIS, DAR...

Cei mai mulți oameni nu își trăiesc visurile. Ei speră și așteaptă. Inventează scuze. Speră pentru lucruri mai bune. Pe măsură ce timpul trece și visurile nu li se îndeplinesc, unii devin frustrați și amărâți. Alții se dau bătăuți. Autorul și filosoful Henry David Thoreau afirma: „Cei mai mulți oameni își trăiesc viața într-o disperare tăcută.” Eu sunt de părere că unul dintre motivele pentru care atât de puțini oameni își realizează visurile e că nu își asumă responsabilitatea pentru ele.

Larry, fratele meu, îmi amintea adesea importanța de a pune o miză în joc pentru orice demers. Prin *o miză în joc* el se referă să investești ceva de valoare. De fiecare dată când se întâmplă asta, nivelul de dedicare al unei persoane crește considerabil. De ce? Pentru că dacă deții ceva, trebuie să aloci pentru acel lucru energie, bani, timp și dedicare. Când ai o miză în joc, nu mai ai o atitudine detașată de tipul „cum a venit, așa s-a dus” în legătură cu acel lucru. Ești implicat. De fiecare dată când Larry încheie o afacere cu cineva, el se asigură că amândoi au o miză în joc, iar în caz contrar, nu acceptă.

Trebuie să ai și tu o atitudine similară în legătură cu visul tău. Trebuie să ai o miză în joc pentru visul tău, să-l deții. Când faci asta, devii împluternicit pentru a te ridica mai presus de scuzele pentru care nu urmăresc un vis, pe care le oferă oamenii. Iată trei pe care le aud cel mai des:

SCUZA #1: VISURILE NU SE ÎNDEPLINESC PENTRU OAMENII OBIȘNUIȚI

Cei mai mulți oameni cred că visurile sunt doar pentru oameni speciali, iar restul trebuie să se mulțumească cu mai puțin. Dar nu sunt de acord cu această mentalitate. Este adevărat că oamenii care modelează istoria au visuri. Frații Wright au vrut să zboare. Winston Churchill și-a imaginat o Europă liberă. Martin Luther King Jr. a visat la egalitatea rasială. Totuși, nu trebuie să fii o

personalitate renumită pe plan mondial pentru a avea un vis. Toată lumea poate avea un vis și să-l urmeze. De fapt, de cele mai multe ori, urmărirea unui vis deosebește oamenii obișnuiți de oamenii extraordinari. Oamenii obișnuiți pot trăi vieți extraordinare când își urmează visurile. De ce spun asta? Pentru că un vis devine catalizatorul care ajută oamenii să facă schimbări importante în viață. Nu poți schimba pur și simplu cine ești pentru a-ți trăi visul. Îți urmărești visul, iar procesul te schimbă pe tine și ceea ce poți realiza. Un vis este în același timp o țintă și un catalizator.

SCUZA #2: DACĂ VISUL NU ESTE DESTUL DE MĂREȚ, NU MERITĂ SĂ FIE URMĂRIT

Un vis nu ar trebui niciodată evaluat în funcție de mărimea sa. Nu asta îi determină valoarea. Un vis nu trebuie neapărat să fie mare. Trebuie să fie doar mai mare decât tine.

Prietenul meu, Dan Reiland, mi-a spus despre un angajat de-ai săi care le-a spus colegilor: „Tot ce îmi doream cu adevărat era să devin un tată bun.” Nu l-au criticat pentru că nu ținea pentru ceva imposibil. Și pe măsură ce le vorbea despre dorința sa de suflet, toți au început să plângă. Nu era un vis măreț, dar era puternic. Mai mare nu înseamnă întotdeauna mai bine, iar mărimea nu determină importanța.

SCUZA #3: ACUM NU ESTE MOMENTUL POTRIVIT PENTRU A-MI URMA VISUL

Cel mai des întâlnită scuză pentru a nu deține și urma un vis este momentul oportun. Unii spun că e prea repede. Așteaptă permisiunea de a-și urma visul – permisiune pe care și-o pot da doar ei înșiși. În acest timp, puținii oameni ca Arnold Schwarzenegger își văd visul și îl urmează, confirmând cuvintele autorului Pearl S. Buck: „Tinerii nu știu destule pentru a fi prudenți, iar prin urmare încearcă imposibilul și îl realizează, generație după generație.”

„Tinerii nu știu destule pentru a fi prudenți, iar prin urmare încearcă imposibilul și îl realizează, generație după generație.”

— PEARL S.BUCK

Alții se tem că e prea târziu pentru ei ca să-și urmeze visurile. Drept urmare, ei renunță. Cred că autorul de romane George Eliot avea dreptate când spunea că „nu e niciodată prea târziu să fii ceea ce puteai să fii.”

Actorul Jim Carrey a avut parte de provocări și descurajare la începutul carierei sale, pe când era comediant. A povestit că atunci când voia să renunțe la visul său de a reuși în industria de divertisment, se gândea la Rodney Dangerfield, care s-a luptat decenii întregi până a ajuns unul dintre cei mai buni din profesia lui. „Am făcut stand-up în cluburi vreme de 15 ani”, își amintește Carrey, „și uneori, singurul lucru care mă ajuta să merg mai departe era gândul că Rodney s-a retras din acest domeniu la 30 de ani, dar a revenit și a reușit cu adevărat la 40 de ani. A făcut-o în stil mare. Într-un domeniu care aproape tot timpul apreciază tinerețea mai mult decât talentul, el a fost dovada absolută că nu e niciodată prea târziu să îți lași amprenta în lume. Poate că trebuie să renunți o perioadă și să vinzi aluminiu pentru izolații, dar nu trebuie să renunți la visuri.”¹² Niciodată nu va fi momentul perfect ca să-ți urmezi visul, așa că ai putea începe chiar acum. Dacă nu o faci, atunci anul viitor vei fi cu un an mai în vârstă și nu cu un pas mai aproape.

CUM SĂ ÎȚI ASUMI PROPRIETATEA VISULUI TĂU

Dacă ești dispus să faci acel pas – să începi să-ți deții visul –, atunci începe procesul făcând următoarele lucruri: